Correctionele rechtbank van Brugge,
21 oktober 2015, 17de kamer

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het openbaar ministerie,
bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 22.07.2015:

HET FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL,
voorheen het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, instelling van openbaar nut, opgericht bij de Wet van 15.02.1993, en zoals omgevormd door de Wet van 17.08.2013, waarvan de zetel is gevestigd te 1000 Brussel, Koningsstraat 138; met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 22.07.2015, gericht tegen alle beklaagden;
vertegenwoordigd door meester L. A., advocaat te Loppen

tegen;

1. M. M.,
geboren te Seda (Libanon) op (…).
zonder beroep, wonende te (…),
thans terzake aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex Brugge;
bijgestaan door meester P., advocaat te Antwerpen;

2. D. A. M., geboren te Kirkoek (Irak) op (…), Irakees,
zonder gekende woon-of verblijfplaats in België of in het buitenland,
thans terzake aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex Brugge;
bijgestaan door meester C. D., advocaat te Eeklo;

3. M. W., geboren te Rachidieh (Tyr Libanon) op (…), Libanees,
zonder beroep, wonende te (…),
thans terzake aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex Brugge;
bijgestaan door meester N. L., advocaat te Brugge;

4. S. H. A., geboren te Jabalia (Israël) op (…), Palestijn,
zonder beroep, wonende te (…),
thans terzake aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex Brugge
bijgestaan door meester K. V., advocaat te Brugge:

De eerste, de tweede de derde en derde beklaagd van:

A.
inbreuk op artikel 1 en 77 bis en 77 quater 2 en 6° en artikel 77quinquies 2° van de wet van 15.12.1980, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben dat een persoon die geen onderdaan is van een

lidstaat van de EU het grondgebied van een lidstaat van de EU of van een staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,
Met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een Persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestond, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wend gemaakt,

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet, n1
(opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdvijftigduizend euro)

Te Zeebrugge en bij samenhang elders in het Rijk, zoals te Rotselaar, te Heverlee, te Sint-Jans-Molembeek en te Brussel, herhaaldelijke op diverse data in de periode van 24 november 2014 tot en met 27 januari 2015;

en minstens:

A.1 DE EERSTE;
- In de nacht van 24 op 25 november 2014, 3 slachtoffers die konden worden geïdentificeerd als M. O., B. A. M. en A. H.
- In de nacht van 26 op 27 november 2014, 3 niet nader geïdentificeerde slachtoffers
- In de nacht van 01 op 02 december 2014, 2 niet nader geïdentificeerde slachtoffers
- (…)
- In de nacht van 26 op 27 januari 2013, 3 slachtoffers die konden worden geïdentificeerd als A. M. E., E. M. en S. M.;

A.2 DE TWEEDE:
- In de nacht van 24 op 25 november 2014, 3 slachtoffers die konden voorden geïdentificeerd als M. O., B. A. M. en A. H.
- (…)

A.3 DE DERDE:
- Op 24 november 2014, alsook op 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9 en 28 december 2014, alsook op 03 januari 2015,
  ten nadele van een onbekend aantal niet geïdentificeerde slachtoffers in voornoemde periode, minstens de zich noemende "A."

A.4 DE VIERDE:
- Op niet nader bepaalde data in de periode van 08 januari 2015,
  ten nadele van een onbekend aantal niet geïdentificeerde slachtoffers, die her Rijk binnenkwamen of er verbleven in voornoemde periode

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 1° en 43 van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 18 december 2002 (B.5. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een personenwagen CITROEN XSARA met chassisnummer (…), zijnde een zaak welke gediend heeft of bestemd was tot het plegen van het misdrijf, inbeslaggenomen bij D. A. M..

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3°, 43 bis en 43 quater van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewilligd door de het van 19 december 2002 (B.S. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van:

- In hoofde van M. M.; 52 slachtoffers x 3,000 euro = 156.000 euro, waarvan het bedrag 1.395 euro werd neergelegd op de rekening van het Centraal Orgaan voor de inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, (aft IV, mapje 1).
- In hoofde van D. A.: 101 slachtoffers x 1,000 euro = 101,000 euro, waarvan het bedrag 1.395 euro werd neergelegd op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring (Kaft 1V, mapje 1).
- In hoofde van M. W.: de som van 2.445 euro, zijnde de som die neergelegd werd op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring (Kaft I, blauwe map 8, stukken 22 e.v.)
- In hoofde van S. H.: de som van 26,72 euro, zijnde de som die neergelegd werd op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring (Kaft IV, mapje 1)

Hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of de inkomsten uit de belegde voordelen, hetzij het equivalent bedrag van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de beklaagden.

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze Rechtbank d.d. 19.06.2015.
Gelet op de dagvaardingen aan de beklaagden betekend.
Gezien de stukken van de bundel.
Gelet op de vordering v de burgerlijke partij.
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.
Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging bijgestaan door hun respectievelijke raadsman,
De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

VOORAF: VERBETERING DAGVAARDING

De rechtbank stelt vast dat volgende materiële vergissingen in de dagvaarding dienen te worden verbeterd als volgt:

- Onder tenlastelegging A1: voegt toe ‘*namelijk minstens 11'*;
- Onder tenlastelegging A2: voegt toe ‘*namelijk minstens 13';*

- A3; “Op 24 november 2014, alsook op 1, 23, 4, 6, 8, 9 en 28 december 2014, alsook Op 03 januari 2015, ten nadele van..." dient te zijn: “Op niet nader te bepalen data in de periode 24 november 2014 t/m 3 januari 2015, ten nadele van...”;
- Onder tenlastelegging A4: voegt toe *'namelijk minstens 1’*.

STRAFRECHTELIJK

Op basis van de gegevens van de strafinformatie kan worden gesteld dat de Scheepvaartpolitie te Zeebrugge op 25 november 2014 drie vluchtelingen aantrof in een vrachtwagen. Volgens het aanvankelijk proces-verbaal betrof het feiten van mensensmokkel, georganiseerd vanuit Brussel Zuid en het bleek dat één van de slachtoffers op 23 november 2014 in contact was gekomen met een smokkelaar met naam of roepnaam ‘A. A.’, van Koerdische afkomst, die de overtocht naar het Verenigd Koninkrijk had gewaarborgd en wel in één keer, zulks in ruil voor 1.000,00 euro, De illegale vreemdeling ging hierop in, werd begeleid naar een lijnbus die naar het centrum van Leuven ging, van waaruit met een taxi werd gereisd naar een tankstation in Oud-lieverlee, alwaar een andere smokkelaar toegang verleende tot de laadruimte van een vrachtwagen richting Zeebrugge, zulks met eindbestemming het Verenigd Koninkrijk. Tijdens deze vrachtwagenrit hield de persoon contact met ‘A. A.’, en er werd ook een GSM-nummer doorgegeven, Er was ook sprake van een zekere 'A.' die drie tarieven zou hanteren: 1.800,00 euro voor een poging, 3.500,00 voor herhaalde pogingen en 6.000,00 pond waarbij ook en zelfs mensen zouden werden omgekocht, om een succesvolle afloop te garanderen; zijn broer ‘S.’ zou in Calais werkzaam zijn als smokkelaar. Er was ook een Facebook-groep opgericht die smokkelaars en vluchtelingen met elkaar in contact bracht.

Het parket van de procureur des Konings werd van deze informatie ingelicht op 25 november 2014 en er werd onmiddellijk een gerechtelijk onderzoek gevorderd. De onderzoeksrechter voerde hierop telefonieonderzoek. waarbij het telefoonnummer van een zekere 'D.’ werd achterhaald: wellicht stond deze 'D.’ in voor het vervoer van de vluchtelingen naar autosnelwegparkings. De onderzoeksrechter vaardigde vervolgens een tapmaatregel uit, eind januari 2015 werden observaties verricht en op 27 januari 2015 werden de huidige vier beklaagden gearresteerd.

Het is terecht dat eerste en tweede beklaagde, die ter terechtzitting d.d. 16 september 2015 de hen ten laste gelegde feiten van mensensmokkel niet wezenlijk betwistten, opwerpen dat de sub tenlasteleggingen Al (eerste beklaagde) en A2 (tweede beklaagde) weerhouden aantallen deels dubbel gebruik uitmaken, zodat de dagvaarding wordt aangepast zoals hierboven nader omschreven: eerste beklaagde erkende immers de smokkel minstens t.a.v. 11 slachtoffers, tweede beklaagde erkende de smokkel t.a.v. 13 à 15 slachtoffers en dus minstens t.a.v. 13 slachtoffers.

Aldus werden de tenlasteleggingen A1 en A2, zoals verbeterd, door eerste en tweede beklaagden niet betwist en zij komen naar het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor in hoofde van eerste, respectievelijk tweede beklaagde, zulks op basis van de gegevens van de strafinformatie, meer in het bijzonder het verhoor van eerste beklaagde d.d. 27 januari 2015, het herverhoor van eerste beklaagde, het verhoor van derde beklaagde d.d. 28 januari 2015, het herverhoor van derde beklaagde, het herverhoor van vierde beklaagde, het verhoor van tweede beklaagde d.d. 16 april 2015, het resultaat van de taps (zie onder meer de events 148815874, 14898.6934, 149103704, 1494233064 149436794, 149561856, 149595330,

149596284, 149602496, 149406801, 149425171. 149428429 en 149742980, alsmede de vijfdaagse verslagen in kaft II, map 7) dit alles getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

Derde beklaagde betwistte ter terechtzitting d.d. 16 september 201$ de hem ten laste gelegde feiten, zodat moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat derde beklaagde deze hem ten laste gelegde feiten effectief heeft gepleegd en er schuldig aan is, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

De verzwarende omstandigheden dat van het misdrijf een gewoonte werd gemaakt of een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie komen in hoofde van derde beklaagde naar het oordeel van de rechtbank alvast niet bewezen voor. Minstens bestaat er ter zake gerede twijfel, dewelke derde beklaagde dient ten goede te komen, zodat zich de vrijspraak opdringt

Het in de tenlastelegging bedoelde hoofdmisdrijf met de verzwarende omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de verblijfsrechtelijke precaire verblijfssituatie van de slachtoffers komt naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk afdoende naar recht bewezen voor in zijn derde beklaagde. Hij is de persoon gebleken die bij aanvang van het dossier werd aangeduid als de garagist of de auto mecanicien en die minstens één keer zorgde voor de tijdelijke huisvesting van een vluchteling die diende gesmokkeld te worden Verder maakte hij bij zijn kennissen publiciteit voor de 'diensten' van eerste beklaagde. De getapte gesprekken betroffen een zekere 'A.' die naar het Verenigd Koninkrijk werd gesmokkeld (zie onder meer de events 148655852, 148659278, 148660851, 148709240, 148795118 en 148709240). Op 2 december 2014 ontfermt derde beklaagde zich blijkbaar, ook over de gebruiker van het nummer (…) (zie event 148605180. Kaft II map 24, stuk 85) Op 8 december 2014 het derde beklaagde aan eerste beklaagde weten dat he een 'nieuwe jongen' had, volgens event 148768424 een 'speciaal geval' en op 4 december 2014 stelde derde beklaagde nog dat zijn contact op 3 december vier Syriërs en een vriend zou geholpen hebben (zie event 148657318). Ook kan nopens de betrokkenheid van derde beklaagde warden verwezen naar de events 149238404, 149340509 en 149342372 (eerste beklaagde vraagt 3.500,00 euro, waarvan derde beklaagde er 500.00 mag houden). Uit een tapgesprek onder event 148762402 (zie kaft II, map 21, stuk 23) blijkt ook dat de echtgenote van derde beklaagde op de hoogte was van het feit dat derde beklaagde naar 'de smokkelaar' ging (zie dienaangaande ook nog de events 148787189 en 149263124).

Het blijkt naar het oordeel van de rechtbank aldus wel degelijk dat derde beklaagde de grenzen van het strafrechtelijk toelaatbare overschreed en zich schuldig maakte aan (onder meer) direct dan wel minstens indirect vermogensvoordeel werd hierbij beoogd en er dient te worden geoordeeld dat alle overige opmerkingen van derde beklaagde in conclusies niet van aard zijn hieromtrent anders te beslissen.

De verzwarende omstandigheden dat van het misdrijf een gewoonte werd gemaakt of een daad van deelneming aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie komen ook in hoofde van vierde beklaagde naar het oordeel van de rechtbank niet met de rechtens vereiste zekerheid bewezen voor.

Ook vierde beklaagde overschreed naar het oordeel van de rechtbank de grenzen van het

strafrechtelijk toelaatbare en maakte zich schuldig aan mensensmokkel met de verzwarende omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de verblijfsrechtelijke precaire verblijfssituatie van het slachtoffer (‘minstens één’); vierde beklaagde voerde trouwens ter zake geen betwisting (zie zittingsblad).

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straffen moeten dan ook van aard zijn de beklaagden te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hen aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

De in hoofde van beklaagden bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en kunnen maatschappelijk absoluut niet worden getolereerd. Mensensmokkel is een triest fenomeen dat in onze provincie helaas steeds driester vormen aanneemt. Het verblijfsrechtelijk precair statuut van de slachtoffers dwingt hen de facto zich de laakbare praktijken van mensensmokkelaars te laten welgevallen. Dat beklaagden zelf eerder slachtoffer waren van smokkelpraktijken maakt de bewezen verklaarde feiten dei te erger, zij wisten aldus immers zéér goed wat zij hun lotgenoten aandeden, met enkel platvloers geldgewin als oogmerk. Eerste en tweede beklaagden maakten van het smokkelen van vluchtelingen hun fulltime bezigheid en hadden geen andere vorm van inkomen. Derde en vierde beklaagden leverden hand- en spandiensten bij de smokkel, hun rol is van een andere aard dan die van eerste en tweede beklaagden.

Paal en perk dient gesteld aan deze mensonterende praktijken.

Eerste beklaagde verklaarde zelf geen beroep te hebben. Via de Belgische Staat beschikt zijn gezin, dat uit hemzelf, zijn echtgenote en twee kinderen bestaat over een maandelijks bedrag ven 720,00 euro. Er werd hem een woning toegewezen waarvoor het gezin geen huur moet betalen (zie de verklaring van eerste beklaagde d.d. 27 januari 2015, blz. 3).
Eerste beklaagde vroeg met zijn gezin asiel aan op 10 oktober 2013; op 16 december 2014 werd de erkenning als vluchteling alsook het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd en de familie M. heeft hiertegen beroep aangetekend (zie de nagekomen stukken, proces verbaal nr. 4965/2015).

Tweede beklaagde verklaarde in België asiel te hebben aangevraagd maar naar Italië te zijn teruggekeerd om er een officieel verblijfsstatuut te verkrijgen; zijn verblijfsstatuut zou ondertussen met vijf jaar verlengd zijn (zie de verklaring van tweede beklaagde d.d. 27 januari 2015, blz. 4). Tweede beklaagde verklaarde aanvankelijk geen beroep te hebben en nog maar een tiental dagen in België te zijn. Hij verklaarde geen geld te hebben en al zijn geld op te sturen naar zijn thuisland. Uit het politioneel nazicht blijkt dat tweede beklaagde op 23 juni 2011 asiel aanvroeg, doch niet kwam opdagen voor het interview, waarna hij op 29 december 2011 nogmaals asiel aanvroeg, Hij maakte driemaal gebruik van de vrijwillige terugkeer naar Irak, waaronder twee keer via de Internationale Organisatie voor Migratie. De andere keer verliep via Parijs (nagekomen stuiken, proces-verbaal nr. (…).

Derde beklaagde heeft een Belgische echtgenote en hun kindje (geboren op (…) heeft evenzeer de Belgische nationaliteit. Sinds 2012 is derde beklaagde houder van een F- kaart en in 2014 huwde hij met zijn huidige echtgenote. Van opleiding is hij mecanicien, maar hij is officieel werkzoekend. De echtgenote van derde beklaagde krijgt een maandelijkse werkloosheidsuitkering van 1.100,00 á 1.200,00 euro, alsmede kinderbijslag. Uit het politioneel nazicht blijkt dat derde beklaagde asiel aanvroeg in 2006 en in 2007 werd gerepatrieerd naar Oostenrijk. Een voorgenomen huwelijk werd op 15 juli 2011 geweigerd, op 28 september 2012 vroeg hij een verblijfsrecht aan als ouder van een Belgisch kind, waardoor hij op 16 april 2013 een F-kaart verkreeg.

Vierde beklaagde kwam pas in november 2013 naar België via gezinshereniging met zijn Palestijnse vrouw. Hij heeft een oranje kaart die verlengd werd tot 27 maart 2015. Hij heeft twee kinderen van 3 en 4 jaar. De echtscheidingsprocedure waarin hij verwikkeld was toen hij werd opgepakt zou zijn stopgezet en de echtelieden zouden zich hebben verzoend. Vierde beklaagde heeft geen beroep en krijg maandelijks OCMW-steun ten belope van 817,00 euro. Zijn echtgenote krijgt evenzeer maandelijks OCMW-steun alsook kinderbijslag. samen zo'n 1,400.00 euro. Op 20 januari 2014 vroeg hij asiel aan en op 23 september 2014 werd hij erkend als vluchteling.

De vier beklaagden hebben elk hun eigen aandeel in de mensensmokkel van personen naar het Verenigd Koninkrijk. waarbij de haven van Zeebrugge gebruikt werd om de verbinding met het Verenigd Koninkrijk te verzekeren.Voor eerste en tweede betrof het duidelijk een 'fulltime' bezigheid, de bijdragen van derde en vierde beklaagde waren als voorzegd veel geringer en occasioneel, wat zich reflecteert in de hierna gehanteerde strafmaat.

Eerste beklaagde is de organisator, die bepaalt wie er wordt gesmokkeld en voor welke bedragen. doch hij ging zeg met naar de parkings om vluchtelingen op vrachtwagens te stoppen. Hij bracht de vluchtelingen tot bij zijn chauffeur tweede beklaagde en sprak met deze verder af. Hij verblijft in voorlopige hechtenis sinds 27 januari 2015. Hij onderscheidt zich van tweede beklaagde door de minder respectloze wijze waarop hij zich over zijn slachtoffers uitliet op de taps.

Het was tweede beklaagde die de vluchtelingen oppikte om ze over te brengen naar de snelwegparkings, waar hij een vrachtwagen uitzocht die geschikt voorkwam om de mensensmokkel tot een goed einde te brengen. Uit de strafinformatie blijkt dat hij een Citroen Xsara aankocht in het Verenigd Koninkrijk, die door een derde naar het Europese vasteland werd overgebracht. Tweede beklaagde trad ook voor andere smokkelaars op als chauffeur. Tweede beklaagde liet zich in de tapgesprekken herhaaldelijk zeer minachtend uit ten aanzien van de vluchtelingen (zie onder meer event 149406801. waar hij hen "dieren" en "zonen van dieren" noemt, eraan toevoegend dat hij hen ging slaan wanneer hij ze zag; ook in event 149004591 was sprake van 'dieren'). Vluchtelingen met succes op een vrachtwagen stoppen noemde hij 'doelpunten maken' (zie onder meer event 149425171). Tweede beklaagde verblijft eveneens in voorlopige hechtenis sinds 27 januari 2015.

Derde beklaagde werd bij aanvang van het dossier aangeduid als de garagist of de automecanicien, hij zorgde minstens één keer voor de tijdelijke huisvesting van een vluchteling die diende gesmokkeld te worden en erkent ook de diensten van eerste beklaagde te hebben aangeprezen aan vluchtelingen. Derde beklaagde onderging voorlopige hechtenis van 27 januari 2015 tot 10 juli 2015.

Vierde beklaagde, gekend onder de roepnamen ‘A. S.’ en 'H.' begeleidde vluchtelingen en briefte hen wat zij dienden te doen: hij fungeerde als tussenpersoon tussen potentiële klanten en eerste beklaagde. Vierde beklaagde onderging Voorlopige hechtenis van 17 januari 2015 tot 31 juli 2015.

Hierna bepaalde gevangenisstraffen en geldboeten, deze laatste vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers, zijn naar het oordeel van de rechtbank passend en ook noodzakelijk teneinde beklaagden de ernst van de feiten te doen inzien en hen van recidive te weerhouden.

De feiten situeren zich na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie win 22 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboetes lastens beklaagden uit te spreken dienen dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Alle beklaagden beschikken in ons land nog over een blanco strafregister en verkeren derhalve nog in de voorwaarden om een straf met uitstel te krijgen. De opgelegde straffen worden met de genst van het uitstel van tenuitvoerlegging bekleed in de mate zoals hierna bepaald.

Het openbaar ministerie vordert lastens eerste t/m vierde beklaagde overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw, de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven zijn verkregen.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat eerste t/m vierde beklaagden rechtstreeks vermogensvoordelen uit de hen ten laste gelegde feiten hebben verkregen.

Talrijke gesprekken waaraan de beklaagden deelnamen, handelden over geld als de beweegreden voor hun smokkelactiviteiten. Eerste beklaagde pochte met het geld dat hij verdiende en stelde dat tweede beklaagde vluchtelingen die niet konden betalen niet meenam. Tweede beklaagde sprak in event 148661641 over de 6000,00 die hij in één avond had verdiend, Verder kan worden verwezen naar de events 14434762, 148661641. 148816894, 148908748, 148980363, 149421087, 149423306, 14942$64, 149428972, 149443191 en 49570360, telkens gesprekken over het geldgewin dal met de smokkel gepaard ging. Het blijkt ook dat het geld werd doorgesluisd naar het thuisland, minstens door tweede beklaagde (zie ter zake onder meer de events 148928215, 1490598873, 149063395, 149429479, 149082596, 149430509, 149430673, 149561856, 149596284, 149604232, 149604639, 149604359, 149804698, 149804600 en 149706239).

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de aan beklaagden ten laste gelegde en bewezen geachte feiten voortvloeien, dienen dan ook verbeurd verklaard te worden. Indien vermogensvoordelen niet meer kunnen aangetroffen worden in het vermogen van een veroordeelde, dient de geldwaarde ervan te worden geraamd en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag. Het komt de rechtbank toe dit onrechtmatig verkregen vermogensvoordeel soeverein te ramen.

Op basis van de gegevens van de strafinformatie wordt het vermogensvoordeel in hoofde van eerste t/m derde beklaagde berekend ais volgt:

- Eerste beklaagde: 2.000,00 euro als gemiddelde opbrengst per gesmokkelde persoon x minstens 11 slachtoffers = 2.000,00 euro.
- Tweede beklaagde: 1.500,00 euro ais gemiddelde opbrengst per gesmokkelde persoon x minstens 13 slachtoffers= 19-500,00 euro.
- Derde beklaagde: 500,00 euro als gemiddelde opbrengst per gesmokkelde persoon x minstens één slachtoffer = 500,00 euro.

De in beslag genomen bedragen warden op deze bedragen toegerekend. in de mate zij de vergoeding aan de burgerlijke partij overstijgen (cf. Infra; zie ook kaft VI, map 1 en kaft I, map 8/22 e.v. van de strafinformatie).

Lastens het vermogen van vierde beklaagde wordt het In beslag genomen bedrag van 26,72 euro verbeurd verklaard (zie kaft VI, map 1 van de strafinformatie).

Elk van de beklaagden wordt tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar en over de overtuigingsstukken en kosten wordt hierna geoordeeld overeenkomstig de wettelijke bepalingen.

Gezien de borgsommen ook de tenuitvoerlegging van het vonnis moeten verzekeren komt teruggave ervan voorbarig voor.

BURGERLIJK

De burgerlijke partij het federaal Centrum voor de Analyse van de Migratiestromen, de Bescherming van de Grondrechten van de Vreemdelingen en de Strijd tegen de Mensenhandel vordert beklaagden solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding van 2.500,00 euro, meer vergoedende intresten en kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 715,00 euro alsmede de vrijgave te bevelen van de in beslag genomen geldsommen ten gunste van deze burgerlijke partij.

Deze vordering van de burgerlijke partij is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor.

Overeenkomstig artikel 3,5" van de wet van 15 februari 1993 is de burgerlijke partij bevoegd om in rechte op te treden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en de kinderpornografie aanleiding kan geven.

Zij kan zich derhalve burgerlijke partij stellen in eigen naam voor de schade dewelke zij opliep door de misdrijven opgesomd in artikel 11 van de wet van 13 april 1995.

Beklaagden worden eik voor aria te feiten veroordeeld zodat een solidaire veroordeling niet aan de orde kan zijn.

De rechtbank neemt wel aan dat de burgerlijk partij schade leed ingevolge de in hoefde van beklaagden bewezen verklaarde feiten en beklaagden, als enigen voor deze schade aansprakelijk, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden. Door de bewezen verklaarde feiten werd

duidelijk nadeel berokkend aan de doelstellingen die door de burgerlijke partij werden nagestreefd,

Gelet op de stukken van de strafinformatie, de ernst van respectievelijk bewezen verklaarde feiten en de onderscheiden rol die elk van de beklaagden bij de smokkel op zich nam wordt de schadevergoeding, die - hoewel zij zeker en vaststaand is - zich uit haar aard zelf niet leent tot een mathematisch juiste becijfering, ex aequo et bono begroot op telkens 1.000,00 euro lastens eerste en tweede beklaagde en telkens 250,00 euro lastens derde en vierde beklaagde, zulks telkens materieel en moreel vermengd en vergoedende intresten inbegrepen.

Het eerste doel van een herstelgerichte toepassing van het strafrecht bestaat in het ongedaan maken van de gevolgen van het misdrijf. Ten deze is, gelet op de beslagmaatregelen, een effectieve genoegdoening aan de burgerlijke partij als slachtoffer van de bewezen verklaarde feiten mogelijk. De in beslag genomen geldsommen werden dan ook toegewezen aan de burgerlijke partij.

(…)

Gelet op het bestaan van mogelijke overige reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN;

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:
artikelen 2, 31, 40, 42, 43 en 100 van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikel 367 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 189, 190, 294, 195, 226, 227 en 282 van het wetboek van strafvordering;
(…)

DE RECHTBANK,
Rechtdoende OP TEGENSPRAAK

Verbetert de dagvaarding als volgt:

- Onder tenlastelegging A1: voegt toe ‘*namelijk minstens 11'*;
- Onder tenlastelegging A2: voegt toe ‘*namelijk minstens 13';*
- A3; “Op 24 november 2014, alsook op 1, 23, 4, 6, 8, 9 en 28 december 2014, alsook Op 03 januari 2015, ten nadele van..." dient te zijn: “Op niet nader te bepalen data in de periode 24 november 2014 t/m 3 januari 2015, ten nadele van...”;
- Onder tenlastelegging A4: voegt toe *'namelijk minstens 1’*.

1. Strafrechtelijk

In hoofde van de eerste beklaagde, M. M.
Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging A1, zoals verbeterd bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, tot;
een gevangenisstraf van VIER (4) JAAR
en
een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR te vermenigvuldigen met ELF (11) slachtoffers.

Beveelt dat bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE (3) MAANDEN.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen,

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van VIJF (5) JAAR voor wat betreft EEN (1) JAAR van de uitgesproken gevangenisstraf van VIER (4) JAAR en voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft VIER/VIJFDEN van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verklaart de veroordeelde tevens ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van VIJF (5) JAAR.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van EENENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriele omzendbrief nummer 131duater (ns) van 31 januari 2013) (artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering ven het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikel 2.9 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot TWEE/VIJFDEN van de kosten van het geding in totaal

begroot op TWAALFDUIZEND ACHTHONDERD ZEVENENVIJFTIG EURO EN ZESENZESTIG CENT (12.857,66) EUR,
Spreekt overeenkomstig art 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen rechtstreeks uk het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van TWEEENTWINTIG DUIZEND EURO (22.000,00) EUR.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van TWEENTWINTIG DUIZEND EURO (22.000,00) EUR, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw, de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van DUIZEND DRIEHONDERD VIJFENNEGENTIG EURO (1.395,90) EUR kunnen toegerekend worden in de mate zij de vergoeding aan de burgerlijke partij overstijgen. (COIV/ kaft VI, map 1)

In hoofde van de tweede beklaagde, D. M.
Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging A2 veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, tot:
een gevangenisstraf van VIJF (5) JAAR
en
een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR te vermenigvuldigen met DERTIEN (13) slachtoffers.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE (3) MAANDEN,

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twee maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1954, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van VIJF (5) JAAR voor wat betreft EEN (1) JAAR van de uitgesproken gevangenisstraf ven VIJF (5) JAAR en voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft VIER/VIJFDEN van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verklaart de veroordeelde tevens ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw, voor een termijn van VIJF (5) JAAR.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van EENENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art, 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen

reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.8. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2023)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie (artikel 29 al.1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst de veroordeelde tevens tot DE HEIFT van de kosten van het geding, in totaal begroot op TWAALFDUIZIND ACHTHONDERD ZEVENENVIJFTIG EURO EN ZESENZESTIG CENT (12.857,66) EUR.

Spreekt overeenkomstig art 47,3" Sw., art. 43bK Sw. en art 43 quater Sw de bijzondere verbreurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl van het bedrag ten belope van NEGENTIENDUIZIND VIJFHONDERD EURO (19.500,00) EUR.

Zegt voor recht dat ten aanzien van hel bedrag van NEGENTIENDUIZENO VIJFHONDERD EURO (19.500,00) EUR, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van DUIZEND DRIEHONDERD VIJFENNEGENTIG EURO (1.395,00) EUR kunnen toegerekend worden in de mate zij de vergoeding aan de burgerlijke partij overstijgen. (COIV kaft VI, map 1)
Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1” Sw het overtuigingsstuk OS/1S/0690, zijnde de CITROEN XSARA, hetwelke het voorwerp uitmaakt van, gediend heeft of bestemd was tot het plegen van voormelde feiten,

In hoofde van de derde beklaagde, M. W.
Verklaart de verzwarende omstandigheid 'gewoonte' en 'daad deelneming criminele organisatie' niet bewezen en spreekt hem dienvolgens VRIJ en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging A3, zoals verbeterd, voor elk merendeel bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, tot;

een gevangenisstraf van ÉÉN (1) JAAR
en
een geldboete van DUIZEND EURO (1.000.00) EUR

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en

aldus gebracht wordt op ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR te vermenigvuldigen met ÉÉN (1) slachtoffer.

Beveelt dat bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden dooreen gevangenisstraf van DRIE (3) MAANDEN

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.
Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van VIJF (5) JAAR voor wat betreft HET DEEL VAN DE GEVANGENISSTRAF DAT DE VOORLOPIGE HECHTENIS OVERSCHRIJDT van de uitgesproken gevangenisstraf van ÉÉN (1) JAAR en voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft NEGEN/TIENDEN van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van ÉÊNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(l).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot ÉÉN/TWINTIGSTE van de kosten van het geding, in totaal begroot op TWAALFDUIZEND ACHTHONDERD ZEVENENVIJFTIG EURO EN ZESENZESTIG CENT (12.857,66) EUR.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3” Sw„ art. 43bis Sw. en art. 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van VIJFHONDERD EURO (500,00) EUR.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van VIJFHONDERO EURO (500,00) EUR, verbeurd verklaard conform art, 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van TWEEDUIZEND VIERHONDERD VIJFENVEERTIG

EURO (2.445,00) EUR kunnen toegerekend worden in de mate zij de vergoeding aan de burgerlijke partij overstijgen. (COIV kaft I, map 8/22 e.v.)

In hoofde van de vierde beklaagde, S. H. A.
Verklaart de verzwarende omstandigheid 'gewoonte' en 'daad deelneming criminele organisatie' niet bewezen en spreekt hem dienvolgens VRIJ en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten,

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging A4, zoals verbeterd, voor elk merendeel bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, tot:

een gevangenisstraf van EEN (1) JAAR
en
een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011. voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR te vermenigvuldigen met EEN (1) slachtoffer.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zaal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE (3) MAANDEN.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1934) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van VIJF (5) JAAR voor wat betreft HET DEEL VAN DE GEVANGENISSTRAF DAT DE VOORLOPIGE HECHTENIS OVERSCHRIJDT van de uitgesproken gevangenisstraf van ÉÉN (1) JAAR en voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft NEGEN/TIENDEN van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR en de erop van toepassing lijnde vervangende gevangenisstraf.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014. houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (1).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot ÉÉN/TWINTIGSTE van de kosten van het geding, in totaal begroot op TWAALFDUIZEND ACHTHONDERD ZEVENENVIJFTIG EURO EN ZESENZESTIG CENT (12 857,66) EUR.

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van ZESENTWINTIG EURO EN TWEEËNZEVENTIG CENT (26,72) EUR (COIV kaft VI, map 1).

Overtuigingsstukken:

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1" Sw. de overtuigingsstukken OS/15/0690 en 05/15/0689, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Stelt de overtuigingsstukken 0S/15/1685, 0S/15/1681, 0S/15/0856, OS/15/206S, OS/15/24U, OS/15/2412 en 0S/15/2685 ter beschikking van het Openbaar Ministerie om ermee te handelen als naar recht.

2. Burgerrechtelijk

De burgerlijke partij HET FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN OE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de eerste veroordeelde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR, vergoedende intresten inbegrepen en de kosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van TWEE/VIJFDEN van ZEVENHONDERDVIJFTIEN EURO (715,00) EUR.

Veroordeelt dienvolgens de tweede veroordeelde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR, vergoedende intresten inbegrepen en de kosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van TWEE/VIJFDEN van ZEVENHONDERDVIJFTIEN EURO (715,00) EUR.

Veroordeelt dienvolgens de derde veroordeelde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO (250.00) EUR, vergoedende intresten inbegrepen en de kosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van EÉN/TIENDE van ZEVENHONDERDVIJFTIEN EURO (715,00) EUR.

Veroordeelt dienvolgens de vierde veroordeelde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO (250,00) EUR, vergoedende intresten inbegrepen en de kosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van ÉEN/TIENDE van ZEVENHONDERDVIJFTIEN EURO (715,00) EUR.

Wijst de in beslaggenomen gelden toe aan deze burgerlijke partij.

De overige burgerlijke partijen
Verklaart zich onbevoegd om hierover te oordelen.

Houdt in toepassing van art 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Daar een effectieve vrijheidsstraf werd uitgesproken heeft de rechtbank de beklaagden ingelicht over de uitvoering van deze vrijheidsstraffen en over de mogelijke strafuitvoeringsmodaliteiten (artikel 195 Sv)

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld met uitzondering van de eerste, derde en vierde beklaagde die werden bijgestaan door een tolk Nederlands-Arabisch en met uitzondering van de tweede beklaagde die werd bijgestaan door een tolk Nederlands-Sorani.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op eenentwintig oktober tweeduizend en vijftien door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zeventiende kamer, samengesteld uit:

B. S., rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis en andere rechters ouder in rang van benoeming

K. V., onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

J.L. L., Belgisch advocaat, meer dan 30 jaar oud, tot de balie van Brugge behorend, de oudste volgens de orde van de tabel van de ter terechtzitting aanwezige advocaten, geassumeerd als rechter, bij wettig belet van rechters en/of plaatsvervangende rechters

In aanwezigheid van F. D., substituut-procureur des Konings West-Vlaanderen

Met bijstand van griffier K. M.

(…)